

ข้าราชการเผ่าทูตของซุ้ตพระบาท	หน้า	๑๒๑๗
ข้าราชการกรมพลวดยังคมตา	หน้า	๑๒๑๗
ข่าวตาย	หน้า	๑๒๑๘
พระราชทานเพลิงพระบุโพ พระเจ้าน้องยาเธอ		
กรมหมื่นมหิศรราชหฤทัย	หน้า	๑๒๑๘
พระราชทานเพลิงศพ	หน้า	๑๒๑๘
รายงานราคาเช่าเปิดอกเช่าด้ารที่ช้อชขายกัน ใน		
กรุงสยามและหัวเมืองต่างประเทศ	จำนวนเดือน	
ตุลาคม คก ๑๒๖	หน้า	๑๒๑๘
รายงานราคาสินค้าที่ช้อชขายกัน ในเดือนตุลาคม		
คก ๑๒๖	หน้า	๑๒๒๐
บาญชีรายการกรมขบัตร์ จำนวนเดือนมกราคม		
คก ๑๒๖	หน้า	๑๒๒๓
บาญชีรายงานราคาเช่าเปิดอกเช่าด้ารที่ช้อชขายกัน		
ในหัวเมืองมณฑลกรุงเทพฯ	จำนวนดับคาหะที่ ๒	
มกราคม คก ๑๒๖	หน้า	๑๒๒๓
บาญชีจำนวนน้ำหนักได้ตรวจระดับน้ำในเวด้าเทียง		
	หน้า	๑๒๒๓
บาญชีรายงานน้ำฝนค่นเข้าและเมด้าตริญญาหาร		
ที่ช้อชขายกัน ในพนเมือง	กับจำนวนลัค้วพาหนะ	
ที่บอวยเป็นโรคค้มในหัวเมืองต่าง ๆ	จำนวนเดือน	
ตุลาคม คก ๑๒๖	หน้า	๑๒๒๔
บาญชีรายงานน้ำฝนน้ำท่าระหว่าง ๗ วัน ตั้งแต่		
วันที่ ๗ ถึง วันที่ ๑๔ มกราคม คก ๑๒๖	หน้า	๑๒๒๕

ประกาศตั้งมณฑลเพชรบูรณ์

ด้วย มี พระบรมราชโองการ ดำรัส เห็นว่า

เห็นชอบระหม่อม ให้ประกาศให้ทราบทั่วกัน ว่า

แต่ก่อน มา มณฑลเพชรบูรณ์ พระยาเพชร

รัตน ราชสงคราม (เพ็ญ) เป็น ข้าหลวงเทศา

ภิบาล ครั้นพระยาเพชรรัตน ถึงอนิจกรรม จะหา

ตัว ข้าหลวงเทศาภิบาล ที่อดทนต่อความใช้เจ็บ

ไม่ได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระ

หม่อมให้รวมหัวเมืองมณฑลเพชรบูรณ์เข้ากับ

มณฑลพิษณุโลกมาได้ ๕ บิเข้าบิหนี บดิน ทรง

พระราชดำริเห็นว่า มณฑลเพชรบูรณ์มี

อาณาเขตรที่ยิ่งใหญ่ หนทางเป็นที่

กันดาร ห่างไกลจากมณฑลพิษณุโลก ข้าหลวง

เทศาภิบาล และข้าราชการ ทางมณฑลพิษณุโลก

จะไปตรวจตราราชการ ก็ไม่ใคร่ทันทั่วถึง จึง

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้

แยกมณฑลเพชรบูรณ์ ออกจากมณฑลพิษณุโลก

จัดตั้งเป็นมณฑลเทศาภิบาลขึ้นอีกต่างหาก และ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้

พระยาเทพาธิบดี เป็นข้าหลวงเทศาภิบาล ดำริ

ราชการมณฑลเพชรบูรณ์สืบไป

ศาลาว่าการ มหาดไทย

ประกาศ มา ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ รัตน

โกสินทร ศก ๑๒๖

(ลงพระนาม) ดำรง ราชานุภาพ

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงนครบาล

พระยาสุขุมนัยวินิต เสนาบดีกระทรวงนครบาล รับพระบรมราชโองการได้เกล้าฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

เมื่อ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ เกิดเพลิงไหม้ ขึ้นที่ท้องถนนเจริญกรุง ตอนตำบลตลาดบางรัก ทั้งนี้ก็เพราะที่ตำบลนั้นมีเรือนโรงปลูกสร้างด้วยไม้หลังคามุงจาก ผ่ากำบังด้วยไม้ไผ่ขัดแตะ หรือด้วยแฝงอยู่โดยมาก จึงเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ขึ้น และลุกลามไหม้มากต่อไป ทรงพระราชดำริเห็นว่า โรงเรือนดังเช่นกล่าวมาเดี๋ยวนี้ เป็นเหตุเพลิงให้เกิดขึ้นได้โดยง่าย กระทำให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินสมบัติของเจ้าของเรือน กับของมหาชน อันตั้งอยู่ในที่ใกล้เคียง และทั้งเป็นสิ่งอันไม่สะอาด หากสมควรให้ปลูกสร้างอย่าง

เช่น เบนมาแต่ก่อนนั้นไม่ อนึ่งในสมัยนี้ ก็ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีเจ้าพนักงานจัดการบำรุงความสะอาดสำราญของมหาชน ในจังหวัดพระนคร และภายนอกพระนครขึ้นแล้วสมควรจะจัดการแก้ไขในที่ตำบลอันเกิดเพลิงไหม้เดี๋ยวนี้ ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยตามเวลาและสมัย เพราะฉะนั้นห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดปลูกสร้างเรือนโรงอันกำบังด้วยไม้ขัดแตะ หรือด้วยแฝงด้วยใบไม้ ขึ้นในที่ตำบลซึ่งเกิดเพลิงไหม้คราวนี้ขึ้นต่อไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานกระทรวงนครบาล ซึ่งจะอนุญาตให้ปลูกเป็นครั้งเป็นคราว เช่นโรงพักทำงาน หรือโรงมีการทะเล่นต่าง ๆ ชั่วสมัยหนึ่งเท่านั้น

ประกาศ มา ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ ตรงกับ วันที่ ๑๔ มีนาคม ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศกรมราชโลหกิจ

ขอประกาศให้ทราบทั่วกันว่า จึงตนเพ็ทชวด ผู้ถือประทานบัตรที่ ๓๐๓/๓๓๐ ทำเหมืองแร่ดีบุกที่ตำบลด้ามทอง ท้องที่อำเภอเมืองฯ ภูเก็ต เป็นเนื้อที่ดิน ๒๓๓ ไร่ ๒ งาน ๗๒ ตารางวา มีกำหนดใช้ได้ ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ร.ศ. ๑๒๒